

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.198/2022/15.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év április hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A testi sértés bűntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 28.B.22/2022/73. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlott szabadságvesztésének tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből az előkészítő ülésre utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. február 22. napján kihirdetett 28.B.22/2022/73. számú ítéletével a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott Terhelt1 vádlottat a távollétében bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés bűntettében, ezért 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban és bünyügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte akként, hogy a bünyügyi felügyelet esetében egynapi szabadságvesztésnek 1 nap őrizetben, 1 nap letartóztatásban és 4 nap bünyügyi felügyeletben töltött idő felel meg. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a vádlottal szemben a Siófoki Járásbíróság 2018. június 27. napján jogerős 5.Fk.363/2016/49. számú

ítéletével kiszabott 1 év fiatakorúak fogházbüntetésének végrehajtását, valamint rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a kihirdetését követően az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében, míg a vádlott védője a tényállás téves megállapítása, a bizonyítási indítványok elutasítására tekintettel az eljárási szabályok lényeges megsértése miatt, továbbá felmentés és enyhítés céljából jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.390/2022/7. számú átiratában az ügyési fellebbezést fenntartotta, ellenben a védő fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[4] A vádhatóság kiemelte, hogy a védői fellebbezés irányára figyelemmel a felülbírálat teljeskörű. Álláspontja szerint a törvényszék az eljárásjogi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és a mérlegelési jogkörében eljárva a tényállást is helyesen állapította meg. A tényállás mentes a megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is teljesítette, a bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, melynek során logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését, ezért a vádlott felmentésére irányuló védői fellebbezés a felülmérlegelés tilalmára tekintettel nem vezethet eredményre. A törvényszék a vádlott bűnösségére helytállóan vont következtetést és a cselekmény minősítése is törvényes.

[5] A vádhatóság érvelése szerint az elsőfokú bíróság hibamentesen vette számba a bünteteskiszabási körülményeket, azonban a büntetés és mellékbüntetés tartamát törvénysértően enyhe mértékben határozta meg, így azok sem a büntetési céloknak, sem a bünteteskiszabási elveknek nem felelnek meg. Meglátása szerint a súlyosító körülmények túlsúlyára figyelemmel a törvényi minimum közelében meghatározott tartamú szabadságvesztés büntetés a generális és a speciális prevenció elérésére nem alkalmas, ezért annak tartamát a középértékhez közelítő mértékben kell megállapítani és ezzel összhangban a közügyektől eltiltás mértékét is megemelni.

[6] A fellebbviteli főügyészség utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen rendelte el a vádlottal szemben korábban kiszabott szabadságvesztés végrehajtását, továbbá részletes indokát adta a védelem részéről előterjesztett bizonyítási indítványok elutasításának. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit szintén törvényesnek találta.

[7] Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott büntetés és mellékbüntetés tartamának megemelését és a törvényszék ítéletének bevezető részéből az előkészítő ülésre utalás mellőzését, míg egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

[8] A védő a bejelentett fellebbezés írásban előterjesztett indokolásában

- elsődlegesen a Be. 609. § (2) bekezdés a) és b) pontjában rögzített eljárási szabálysértési okok miatt a Be. 609. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását,
- másodlagosan a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalás tartását és igazságügyi antropológus szakértő kirendelését,
- harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlottnak az ellene emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján való felmentését, végezetül
- negyedlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlottal szemben kiszabott büntetés jelentős mértékű enyhítését indítványozta.

[9] Az elsődleges indítvánnyal kapcsolatban előadta, hogy több alkalommal is indítványozta antropológus szakértő kirendelését annak megállapítása érdekében, hogy a videófelvételen védenca látható-e. Hangsúlyozta, hogy ennek a kérdésnek a megítélése a szakértő hatásköre, aki szakszerűen és hiteltérdemlően tudna válaszolni e kérdésre. Sérelmezte, hogy a vádhatóság és a védelem egybehangzó indítványa ellenére a törvényszék nem hallgatta ki tanúként tanú12 nyomozót, akinek a vallomása – a védő szerint – messzemenően kihatással lett volna jelen büntetőügyre.

[10] Állítása szerint az elsőfokú bíróság indokolás nélkül utasította el a bizonyítási indítványokat, így egyrészt a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket megsértette, másrészt védenca törvényes jogát korlátozta olyan lényeges kérdés tisztázásában, amely a bűnösség megállapítására is kihatással volt. Meggyőződése szerint a törvényszék mulasztása oly mértékű, amely kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével és új eljárásra utasításával reparálható.

[11] A másodlagos indítványa tekintetében kifejtette, hogy amennyiben az ítéltábla lehetőséget látna a másodfokú eljárásban az antropológus szakértő kirendelésére és az említett nyomozó tanúkénti kihallgatására, abban az esetben ez tárgyalás keretében pótolható lenne.

[12] A harmadlagos indítványára vonatkozólag elmondta, hogy a büntetőügy egyetlen megválaszolandó kérdése az, hogy tanú1 mellett az elkövetéskor ki ült a gépjármű anyósülésén, vagyis ki volt az a személy, aki a helyszínen tartózkodott, a járműből kiszállt és a sérülést okozta a sértettnek. Meglátása szerint a kihallgatott tanú e tárgykörben csak közvetetten tudtak nyilatkozni és többségük a meghallgatások alkalmával más és más vallomásokat tettek, mivel egyszer felismerték a felvételen látható személyt, máskor viszont nem. Álláspontja szerint e tanú a hamis tanúzás büntetést „súrolták”, ugyanis e bűncselekmény törvényi tényállási elemeit részben kimerítették.

[13] A védő szerint egyetlen közvetlen bizonyíték sem áll rendelkezésre arra vonatkozólag, hogy a felvételen a vádlott látható, ezért hiteles bizonyítási eszköz hiányában az elsőfokú bíróság az ellentmondásos tanúvallomásokból levont következtetések alapján próbálta védenca bűnösségét megállapítani. Kiemelte, hogy Terhelt1 vádlott az eljárás alatt mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, tanúl tanú szerint egy „becenév1” nevű személlyel volt a helyszínen, továbbá tanú6 és tanú7 tanúk szerint a nyomozó adta a szájukba Terhelt1 nevét, akit a felvételtől fel sem ismertek. Mindezekből adódóan a közvetett bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai egységet, amelyből megalapozottan és egyértelműen védenca bűnösségére lehetne következtetni, ezzel kapcsolatban a Kúria két eseti döntését – BH 1975. 164. és BH 2003. 145. – is megemlíttette. Érvelése szerint a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen, a tényleges tartalmuktól eltérően értékelte, majd több esetben is megalapozatlan logikai következtetéseket vont le. Utalt még a Be. 7. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra is, majd azon meggyőződésének adott hangot, hogy közvetlen bizonyítékok nélkül és a közvetett bizonyítékok zártláncúságának hiányában védencét fel kell menteni az ellene emelt vád alól.

[14] A negyedleges indítványával összefüggésben kérte figyelembe venni, hogy a vádlott kiskorú gyermek neveléséről gondoskodik, továbbá legális jövedelemmel és munkahellyel rendelkezik, ezért a fokozatosság elve alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság büntetése nem arányos, nem reális és nem is méltányos. Hangsúlyozta, hogy a sértetti közrehatás nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő, mert a közvetett életveszélyt a nagyfokú provokatív magatartása és súlyosan ittas állapota idézte elő.

[15] A fellebbezés indokolásának záró része a büntetéskiszabási körülmények körében rendkívül részletesen kitért az Alaptörvény XXVIII. cikkében, az Alkotmánybíróság 14/2004. (V. 7.) és 2/2017. (II. 10.) AB határozatában, valamint az Európai Emberi Jogi Egyezmény 6. cikkében írtakra annak alátámasztása végett, hogy az elkövetés óta eltelt 3 éves időtartam feltétlenül indokoltá teszi az elsőfokú bíróság által meghatározott szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítését.

[16] Az ítéltáblán 2022. december 9-én érkezett beadványában a védő több orvosi iratot is csatolt védenca vonatkozásában, amelyekre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a nyilvános ülésről térjen át tárgyalásra és rendeljen ki igazságügyi orvosszakértőt annak feltárása végett, hogy Terhelt1 betegségei fennállnak-e, azok jelenleg milyen súlyúak és az esetleges büntetés-végrehajtási tűrőképességét mennyiben korlátozzák. A védői beadvány mellékletként tartalmazta a Kórház1nak 2022. augusztus 4., október 6. és 7., november 8. és 22., valamint december 2. és 7. napján kiállított ambuláns lapjait.

[17] A védelem 2023. március 28-án újabb beadványt juttatott el a másodfokú bíróságra, amelyben ismételtén előterjesztette védenca tekintetében az igazságügyi orvosszakértő kirendelésére vonatkozó indítványát, azonban ez utóbbi esetben már annak a kérdéskörnek a megválaszolása céljából, hogy a vádbeli napon védenca szenvedett-e olyan betegségben, amely a beszámítási képességét korlátozta, esetleg kizárta, illetve az igazolt betegségei a börtöntűrő képességét milyen módon korlátozzák. A védői beadvány mellékletként

tartalmazta az Kórház2nak 2023. január 27., február 22. és március 28. napján kiállított ambuláns lapjait.

[18] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[19] A védő a nyilvános ülésen a fellebbezés írásban kifejtett indokait fenntartotta, azokat tartalmilag megismételte.

[20] A védői fellebbezés a kiszabott büntetés enyhítését célzó indítvány vonatkozásában alapos.

[21] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondás intézményét is törvényesen alkalmazta.

[22] A bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a tanúkat és az igazságügyi orvosszakértőt kihallgatta, az egymással ellentétes vallomások tisztázása érdekében szembesítéseket rendelt el, a nyomozó hatóság előtt tett gyanúsított és tanúvallomásokat ismertette, a rendelkezésre állt mobil-, illetve kamerafelvételt lejátszással, valamint a releváns okirati bizonyítékokat ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[23] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[24] A védelmi fellebbezés indokaiként megfogalmazott kifogások a felderítetlenség és a tényből-tényre következtetés hibáját foglalták magukban, ezért a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

[25] A Kúria Büntető Kollégiumának Joggyakorlat-elemző csoportja által a bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzéséről elkészített 2012.EI.II.E.1/6. számú Összefoglaló vélemény szerint a megalapozottság ismérve, hogy a tényállás az elbírálás szempontjából lényeges tény vonatkozásában valósághű legyen, valamennyi lényeges tényre kiterjedő bizonyításfelvétel eredményeként minden olyan lényeges tényt tartalmazzon, aminek következménye a bíróság rendelkezése, ennél fogva felderített, iratszerű, hiánytalan és

okszerű. Az indokolási kötelezettség elmulasztásaként értékelendő ezért, ha a ténybeli következtetésről nem ad számot a bíróság, mert nem tartalmazza az indokolás, hogy miért is kell helyesnek elfogadni a következtetés eredményét, ilyenkor ugyanis a ténymegállapító és döntési tevékenység ellenőrizhetetlen, tehát az ítélet felülbírálhatatlan.

[26] Az összefoglaló vélemény hangsúlyozta, hogy nem megalapozatlanság, vagyis nem a bíróság ténymegállapító tevékenységének hibája, ha a lényeges tényre vonatkozó ténymegállapítás hiánya a bíróság bizonyíték mérlegelésének eredménye, azonban az már a ténymegállapító tevékenység hibája, ha lényeges tényre nincs ténymegállapítás, pedig a bizonyítás felvétele megtörtént, illetve a rávonatkozó bizonyításfelvétel meg sem történt, ezek a megalapozatlanság esetei.

[27] A megalapozatlanság körében a Kúria kifejtette, hogy a felderítetlenség büntetőjogi fogalma alatt a tényállást megalapozó bizonyítási folyamat fogyatékoságát kell érteni, amikor valamely jogilag releváns tényre nem folyt le bizonyítás, vagy nem teljeskörűen folyt le, így például egy tanút sem hallgattak ki, vagy nem az összes, az adott tény tisztázásához szükséges tanút hallgatták ki. A felderítetlenség fogalmába tartozik az az eset is, amikor formálisan történik bizonyításfelvétel, azonban releváns kérdések tisztázatlanok maradnak, például elmarad a szembesítés az ellentétes vallomást tevő tanúk közt. Végezetül felderítetlenségnek minősül az is, ha egy releváns bizonyítékforrás hiteltérdemlőségének megállapításakor követ el logikai hibát a bíróság, például olyan szakvéleményt tekint hiteltérdemlőnek, amely nyilvánvaló számítási hibát tartalmaz.

[28] A Kúria összefoglaló véleménye azt is megállapította, hogy a hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a megállapított tényállásból, vagy nincs tényállás megállapítva.

[29] A tényből-tényre következtetés hibája akkor valósul meg, ha a közvetett bizonyítás nem megfelelő, ezért nem ide tartozik a hiteltérdemlőség megítélése során elkövetett nyilvánvaló logikai hiba, továbbá az okszerű mérlegelés szabályainak megsértése, vagyis a jogalkotó ebben az esetben a közvetett bizonyítástól megkövetelt „zárt logikai láncolat” hiányát szankcionálja. A tényből-tényre következtetés hibája leggyakrabban a tényállás indokolásából derül ki, azonban a Kúria azt is hangsúlyozta, hogy megkülönböztetendő az indokolás hiányosságától, ugyanis előbbi esetben nem arról van szó, hogy nem ad számot a bíróság a tények megállapításának folyamatáról, hanem arról, hogy az általa megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amely az ítéletben szerepel.

[30] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi jogilag releváns tényre teljeskörűen lefolytatta a bizonyítást, minden jelentős kérdést tisztázott, így a felderítetlenség esete nem merülhet fel. A tényből-tényre következtetés hibája sem valósult

meg, mert – a védő meggyőződésével ellentétben – az általa megállapított tényekből kizárólag az ítéletében rögzített tényállás következik.

[31] Az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyes tényállást állapított meg, azt a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel a másodfokú eljárásban becsatolt egészségügyi iratok tartalma alapján azzal szükséges módosítani, illetve kiegészíteni, hogy az ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítélet 3. oldalának harmadik sorából a „nincs ismert betegsége” megállapítást és helyette az alábbiakat rögzíti.

- A 2022. augusztus 8. és október 6. napján az általános sebészeti szakambulancián elvégzett vizsgálat alapján az alhas egyéb részeire lokalizált fájdalmat állapítottak meg nála, majd a 2022. október 7. napján elvégzett vizsgálat eredményeként a megállapított diagnózis „nyombélfekély idült vérzés vagy átfürödés nélkül” volt, amelynek kezelésére gyógyszerek adagolását írták elő.

- A 2022. november 8. és november 22. napján a pszichiátriai szakambulancián elvégzett vizsgálat alapján „egyéb meghatározott hangulat- (affektív) zavar” diagnózis került megállapításra először kétféle, majd háromféle gyógyszer felírása mellett.

- A 2022. december 2. napján megállapított diagnózis „közepes depressziós epizód” volt, amelynek kezelésére háromféle gyógyszert írtak fel, majd 2022. december 7. napján „kevert szorongásos és depressziós zavar”, „alkalmazkodási zavarok”, és „érzelmileg labilis személyiségzavar” került rögzítésre, amelynek kezelésére a korábbi gyógyszereket egy altatóval egészítették ki.

- A 2023. január 27. és február 22. napján felállított diagnózisok megegyeztek az előzőekben hivatkozottal és háromféle gyógyszer szedését javasolták.

- A 2023. március 28. napján felállított diagnózisban új megállapításként szerepelt a „rekurrens depresszió, súlyos depressziós epizód, pszich. tünetek nélkül” is, amelynek kezelésére továbbra is háromféle gyógyszert írtak fel. Az ambuláns lap a „Kontroll/Visszarendelés” címszó alatt azt is tartalmazta, hogy „a hosszmetzeti képet vizsgálva a betegségét érzelmileg labilis személyiségzavar talaján kialakult kevert szorongásos-depressziónak tartjuk, mely az alkalmazott farmakoterapiás kezelések ellenére krónicizálódott. Brintellix dózisát növeltük. A későbbiekben pszichoterápia (pszichológus) még szóba jön. Rendszeres kontrollját a későbbiekben is vállaljuk.”.

[32] Az elsőfokú ítéletet az ügyiratok tartalma alapján a vádlott korábbi elítélésére vonatkozólag annyiban kell még kiegészíteni, hogy az a Kaposvári Törvényszék 2.Fkf.157/2018/5. számú ügydöntő határozata által vált jogerőssé, továbbá az ítéltábla feltünteti, hogy az elkövetési idő 2016. augusztus 5.

[33] Az elsőfokú ítélet tényállása a hivatkozott kiegészítésekkel már megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta, ugyanis a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.).

[34] A beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően minden részletre kiterjedően, példászerű alaposággal megindokolta, hogy melyik bizonyítékot miért fogadta el, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének maximálisan eleget tett.

[35] Az elsőfokú bíróság indokolásának érdemi részét a Be. 561. § (3) bekezdés f) pontjában előírt kötelezettségével kezdte, amikor az ítéletében hiánytalanul megjelölt védői indítványok elutasításának indokát adta. A másodfokú bíróság az általa kifejtett érvekkel mindenben egyetértett, így az ott leírtak megismétlése szükségtelen.

[36] A törvényszék ezek után irathűen utalt a vádlott védekezésének irányvonalára, majd az iratanyagnak megfelelően foglalta össze a sértett és a tanúk vallomásainak tartalmi elemeit, továbbá hibamentesen mutatott rá azokra az egyezőséget mutató pontokra, amelyek mentén részben egymással, részben az objektív bizonyítékokkal összekapcsolhatók voltak.

[37] A törvényszék rendkívül részletesen és nyomon követhető formában mutatta be a vádlott tagadását és tanú állítását – ez utóbbi szerint nem a vádlottal, hanem egy beazonosíthatatlan „becenév1” nevű személlyel volt a helyszínen – megcáfoló, egyben a történeti tényállásban rögzített vádlotti cselekvőseget alátámasztó bizonyítékokat, így különösen tanú6 és tanú7 nyomozás során tett, vádlottat terhelő vallomásait, akikkel kapcsolatban alappal emelte ki azt a tényt, hogy e nyilatkozataik annak ellenére mutattak egyezőséget, hogy nem ismerték egymást. A hivatkozott tanúk vallomásai az elsőfokú bíróság által irathűen értékelt cellainformációkkal, valamint az egyéb tanúvallomásokkal és kamerafelvételekkel is összeegyeztethetők voltak.

[38] Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatában beszámolt arról, hogy egyes bizonyítékokat miért fogadott el, míg másokat milyen okból vetett el, továbbá, hogy az egyes bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonított. A bizonyítékok értékelése során logikai hibát nem vétett és a beszerzett bizonyítékokból iratellenes, vagy az adott bizonyíték kereteit meghaladó következtetéseket sem vont le.

[39] A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a vallomásokból, a kamerafelvételekből és a cellainformációkból nyert adatok – a védelem álláspontjával szemben – egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes

következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásból ellenőrizhető, továbbá egyértelműen nyomon követhető, hogy a törvényszék hogyan jutott el a vádlott bűnösségére levont következtetéséhez. Hangsúlyozandó, hogy az eljárás alatt minden adat abba az irányba mutatott, hogy az inkriminált cselekményt Terhelt1 vádlott követte el, más személy cselekvősege aggálytalanul kizárható, ezért sem volt indokolt a védelem által a másodfokú eljárásban is indítványozott antropológus szakértő kirendelése.

[40] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára tehát minden elemében meggyőző volt, így a védő fellebbezésének az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben felmentést célzó része a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethetett eredményre.

[41] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek, valamint a 3/2013. Büntető jogegységi határozatban foglaltaknak.

[42] Az irányadó tényállás alapján az ökölvívói múlttal rendelkező vádlott szándéka egyértelműen testi sértés okozására irányult, mivel az ittas sértettet ököllel arcon ütötte. Az elkövetés módjára (szemből elindított, célzott ökölütés), a megtámadott testtájékra (a fej bal oldala), továbbá az erő kifejtés nagyságára (legalább közepes erő) figyelemmel az életveszély bekövetkezésének lehetőségét Terhelt1 tudata átfogta és e következménybe belenyugodva cselekedett. Az is megállapítható továbbá, hogy a vádlott szándékos testi sértést megvalósító magatartása indította el azt az okfolyamatot, amely a közvetett életveszélyes állapot bekövetkezéséhez vezetett.

[43] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a vádlott egyenes szándékkal akart testi sértést okozni a sértettnek és az eredményre nézve fennállt az eshetőleges szándéka, belenyugodott tettének következményébe, így az életveszélyes eredmény okozására az eshetőleges szándéka – Btk. 7. § II. fordulat – terjedt ki.

[44] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék hiánytalanul és a büntetékiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azok kizárólag annyiban szorulnak kiegészítésre, hogy további enyhítő körülmény a fentebb részletezettek szerint az egészségi állapotában a bűncselekmény elkövetése után bekövetkezett negatív változás (56. BK vélemény II./12.).

[45] Ez utóbbi megállapítással kapcsolatban az ítéltábla rögzíti, hogy a másodfokú eljárásban becsatolt egészségügyi iratok tartalma a védő által indítványozott szakértői

vizsgálat szükségességét nem vetették fel, ellenkezőleg, a legutolsó ambuláns lap sem utal olyan adatra, amely orvosi kontroll keretében ne lenne kezelhető, továbbá kizárólag állapotromlás, illetve panasz esetén írja elő a szakrendelésen való jelentkezést.

[46] A súlyosító és enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a büntetési tételkeret alsó határát meghaladó, de a középértéket el nem érő tartamú, a Btk. 34. § I. fordulata szerinti határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[47] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt egy évet közelítő időmúlásra, valamint a vádlott időközben felmerült egészségügyi problémáira tekintettel a törvényszék által meghatározott szabadságvesztés tartamát 2 év 6 hónapra mérsékelte, amely a fokozatosság elvével, valamint a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel is arányban áll. A másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy a szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját és a Btk. 35. § (1) bekezdés II. fordulatát.

[48] A szabadságvesztés börtön fokozata, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása, valamint a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen jelölte meg ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[49] A másodfokú bíróság a közügyektől eltiltás tartamának 3 évben történt meghatározásával egyetértett, azonban a mellékbüntetés törvényhelyeként szükséges rögzíteni a Btk. 33. § (2) bekezdését is.

[50] Az elsőfokú ítélet bevezető részéből mellőzte az előkészítő ülésre utalást, mert a Be. 561. § (1) bekezdése alapján az ügydöntő határozat bevezető részében kizárólag a tárgyalási napokat kell feltüntetni.

[51] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[52] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. év április hó 13. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kertész Andrea s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.B.22/2022/73. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.198/2022/15. számú ítélete által 2023. év április hó 13. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év április hó 13. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke